

HRVATSKA, IZDOJENO, VIJESTI

RAZGOVOR S VODITELJICOM CARITASA LAUROM KATARINOM JAGODIĆ: Najveći problem starih je usamljenost: Žurno trebamo psihologe

OBJAVLJENO PRIJE 2 TJEDNA PIŠE IVA PERDEC

♥ 0



Laura Katarina Jagodić već osam godina predano radi i vodi Caritas u Župi blaženog Augustina Kažotića na zagrebačkoj Peščenici. Crkvi na uglu Ivanićgradske i Ulica grada Vukovara, inače sjajnom arhitektonskom djelu Borisa Magaša, gravitira oko 18.000 stanovnika, a aktivnih je župljana oko dvije i pol tisuće.

Mnogi od njih, gotovo četvrtina, spadaju u starije stanovništvo, koje ima i svoje specifične potrebe, i duhovne, ali i materijalne. U Caritasu često pokrivaju ono što socijalne službe preko gradskih i državnih ureda ne stižu podmiriti.

“Sustav premalo radi, čast iznimkama, ali sustav ne radi dobro, vidi se na terenu. Nije to ona prava pomoć. Naknade su premale, ne gledaju se razlike tko ima ili nema obitelj, pa neki dobivaju pomoć koji ne trebaju dobivati, a mnogi koji trebaju, ne dobivaju dovoljno”, objašnjava nam Laura Katarina Jagodić. Sve je veći udio starih osoba u Gradu Zagrebu, pa raste i potreba za pomoći ostarjelim građanima.

„Mi smo stara Župa, ali prosjek se ipak popravio izgradnjom novih zgrada u kvartu gdje su se doselile mlade obitelji. No, Zagreb je stari grad. U protekle dvije godine sudjelovali smo kao župni Caritas u projektu ‘Psihosocijalnim aktivnostima i edukacijom u zajednici do prevencije institucionalizacije starijih osoba’. Projekt je trajao dvije godine i prošli smo kroz 20 radionica sa starijim osobama. U samo deset godina, od 2011. godine udio starog stanovništva u Zagrebu je s 18 porastao na 23 posto. Zapamtila sam zanimljiv podatak, 2011. je u Zagrebu bilo 128 stogodišnjaka, a 2021. ih je 502. To samo dokazuje koliko postajemo društvo starih ljudi. Sve više je i samaca, u prosjeku više žena...“
Gospođa Jagodić, koja je sve svoje slobodno vrijeme, a i život posvetila volontiranju u župnom Caritasu, iznosi nam konkretne brojke:

„Ogroman je problem prepoznati kome je potrebna pomoć. Imamo oko 130 obitelji kojima pomažemo, različitih obitelji, to je između 300 i 350 ljudi. To su oni za koje mi znamo da su u potrebi, oni koji su nam ‘na papiru’. Prevladavaju samci i stariji ljudi. Sustav bi trebao individualno pristupati svakom slučaju. Princip je uvijek isti, korisnik mora biti s područja naše Župe i onda prolazimo kroz formular, upisujemo podatke o uvjetima stanovanja, zdravstvenom stanju, primanjima, radnom stažu, obiteljskim odnosima, kako žive, gdje žive, koje su im potrebe. Zatim izlazimo na teren i snimimo situaciju: žive li uredno ili neuredno, imaju li struje u kućanstvu, jesu li bolesni, je li se dogodila neka tragedija, imaju li članove obitelji s posebnim potrebama... Svaki slučaj je poseban i najvažnije je pristupati individualno. Bolje je pomoći jednoj osobi konkretno, nego deseterici površno, kao što neki dijele pakete dvaput godišnje. No, moramo imati ljudstvo, ja živim Caritas svaki dan, očito me Bog pozvao da radim ovaj posao.“

Oglas

Znate li kako do gotovine doći brzo i lako?



Kao najveći izazov u pružanju podrške starijim osobama, Laura Jagodić ističe:

„Apsolutno ispred svih problema je – usamljenost. Problem je gubitak kontakata, stariji ljudi ne vide izlaz, smisao, nedostaje im motivacija za životom. Korona je naše starije sugrađane dotukla, psihološki su uzdrmani, bili su zatvoreni, u strahu od bolesti i smrti. Zato nam je radionica ‘Psihosocijalnim aktivnostima i edukacijom u zajednici do prevencije institucionalizacije starijih osoba’, a imali smo i likovne, sportske, plesne aktivnosti, pa i psihološke razgovore, bila od velike koristi.“

Uloga volontera u piramidi pomoći starijima je vrlo značajna.

„Mi smo samo Caritas, nama to nije posao, mnogo toga što poduzimamo ipak bi trebale raditi službe, mi smo volonteri, to nije naša struka, radimo iz ljubavi, u naše slobodno vrijeme. Jako smo se dobro posložili i iako ne možemo svima pomoći, kod nekih smo napravili pomake. Već godinu i pol, u pola 11 ujutro, kod Crkve dijelimo kruh i pecivo, voće i povrće iz donacije Kauflanda. No, nije samo stvar u podjeli hrane, dnevno nam dođe između deset i 15 ljudi, tu se druže, komuniciraju. Ljude koji su u vjeri potičemo da počnu češće dolaziti u Crkvu, da se ispovijedaju, da idu na hodočašća. One koji to nisu opet potičemo da dođu, da izađu iz kuće, prošeću se, porazgovaraju.“

To je samo jedan primjer kako potaknuti starije.

„Ponekad je dovoljna samo mala pomoć, od toga da im treba televizor, grijalica, plaćeni lijekovi, nekome nedostaje 10 eura, što nije puno, ali ako ih nemaš, onda je to puno... Može se dogoditi da ti zbog tih 10 eura iskopčaju struju. Nekađ je dovoljna sitnica koja čovjeka podigne. Eto, jednoj gospođi pomažemo da svoju kći, koja je u domu za štíćenike s posebnim potrebama, vidi dvaput mjesečno. Prije toga, viđala ju je jednom u dva mjeseca. To su te sitnice koje donose radost i podižu kvalitetu života.“



Bolesnima ustupamo bolesničke krevete

Potreba je puno, a Caritas pomaže i ustupanjem bolesničkih kreveta.

„Imamo sedam funkcionalnih bolesničkih kreveta, s pripadajućim standardnim i antidekubitalnim madracima, uglavnom za starije, bolesne i umiruće. Besplatno ih ustupamo na korištenje, bez obzira je li to na dva dana, dva mjeseca ili dvije godine, dokle god im treba. Osiguravamo za potrebite štake, hodalice, pelene... Ljudi su u šoku kad im članovi obitelji obole, osobito kad se bolest dogodi preko noći uslijed srčanih ili moždanih udara, ne snalaze se u tome i treba im pomoći.“

Zahtjevi „s terena“ su brojni i različiti.

„Ljudi traže sve, od hrane, higijenskih potrepština, odjeće i obuće, kućanskih uređaja – grijalica, perilica, štednjaka, televizora, tlakomjera. Tu je i kupovina lijekova, opskrba drvima, plaćanje režija. Nerijetko smo i prijevoz i pratnja bolesnih osoba liječniku.“

Naravno, tu je važan i duhovni dio.

„Ljudi su izgubljeni. Kod starijih osoba, nastojimo biti kod njih od sat do dva. No, to nije dovoljno, postoje ljudi koji se u tom roku ne otvore, ali kad si s njima češće i potakneš ih, onda reagiraju. Kad netko ‘padne’, moraš s tom osobom dugoročno raditi. Nekome treba samo malo, netko je tek na početku problema. Svima nam kronično nedostaje vremena.“

Naši su župljani skromni ljudi velikoga srca

Osim vremena, postoji i neki resursi koji su nedostupni, a koji bi poboljšali podršku starijima u zajednici.

„Sjajno bi nam došla pomoć jednog do dva psihologa. Nažalost, među volonterima ih nemamo. Dobro bi nam došao jedan liječnik, kao i pravnik. No, najveću potrebu imamo za psihologom. Za sad ih nema, ali ja sam sigurna, da

će se i to riješiti. To nam je neki plan za budućnost. Imamo deset do 15 korisnika kojima bi baš trebala individualna psihološka pomoć.“

U Hrvatskoj nije lako biti star, ali treba razmišljati „dinamovski“ – nema predaje.

„Fizičko, ali i mentalno zdravlje je ogroman faktor. Treba se boriti i ne predavati, treba ići među ljude, to je jako važno. U redu, siromašni smo, ali mentalni sklop je jako važan. Trebamo biti zahvalni ako doživimo starost. Ovisi i o tome kakav imaš stav prema smrti, jesi li proživio život. Mislim da se može kvalitetno živjeti u starosti, ako si aktivan.“

Nemalo je starijih ljudi koje je sram pitati za pomoć.

„Neugodno im je, neki se i rasplaču. Neki se dignu, odu i kažu da im ne treba pomoć. A neki su zahvalni i sretni, znaju reći da smo im pomogli.“

Volontera u Caritasu župe bl. Augustina Kažotića je 25, još 15 ih radi s djecom. Biti volonter plemenit je čin, poziv u kojem se mnogi okušaju, ali ipak se taj zadatak za njih pokaže kao pretežak.

„Bili volonter nije lako, ljudi jako ambiciozno krenu, ali nije to za svakoga, nekome se sviđa biti u Caritasu, ali kad vide sve i svašta, onda se ipak povuku.“

Laura Katarina Jagodić hvali župljane s Peščenice koji se rado odazivaju na Caritasove akcije i pozive.

„Naši župljani su čudo. To su skromni ljudi velikog srca. Pridonose radom, vremenom i donacijama. Neki rade u Caritasu, dominikanskom bratstvu, doniraju, odazivaju se na sve akcije. Imamo 28 redovitih mjesečnih donatora, neki plaćaju godišnje iznose. Župljani su prepoznali naš rad i uzvraćaju nam. Mnogi kažu da je najlakše dati novac, ali važno je pomagati i radom. Ova ljudska strana je jako važna.“

Da bi svoju volontersku ulogu još bolje obavljali, volonterima Caritasa treba i novo vozilo. Konkretno, skupljaju se donacije za Volkswagen Caddy, koji će olakšati rad na terenu i dostavu pomoći potrebitima.

„Već smo odabrali vozilo, nedostaje nam još 11.000 eura za rabljeni Volkswagen Caddy. Nadam se da ćemo to uskoro skupiti. Sve naše osobne automobile smo već 'izraubali', neki nam redovito posuđuju kombi, snalazimo se. Ovim putem pozivam na donaciju za Caddy, koliko tko može, 10, 20, 30 eura... Uz Božju providnost, sve je moguće. U četiri nedjelje došašća, organizirat ćemo, kao i svake godine, akciju 'čaj i kolači', ovaj će put biti namijenjena skupljanju donacija za naše vozilo. Vjerujem da će naši župljani, kao i dosad, biti motivirani da pridonesu, svatko na svoj način“, s vjerom je Laura Katarina Jagodić zaključila priču o djelovanju Caritasa župe bl.

Augustina Kažotića, jednog od najaktivnijih među 180 župnih caritasa aktivnih na području Zagreba.

Naslovna fotografija: Tanja Baran/Glas Koncila

Tekst je objavljen u sklopu projekta poticanja novinarske izvrsnosti Agencije za elektroničke medije

0 comments

Sort by



Add a comment...

Facebook Comments Plugin

PREPORUČENI SADRŽAJ



Ljudi koji imaju bolove u koljenima i kukovima trebali bi ovo pročitati...

Oglas



Grbin traži raspuštanje Sabora, napali ga Zekanović i HDZ-ovci



Udario u betonski stup niskonaponske električne mreže. Krenuo unatrag pa ponovno udario, vozač preminuo



FOTO/VIDEO Počelo rušenje bespravno sagrađene vile Frane Barbarića: Pogledajte kako napreduje



Sjedite više od 4 sata dnevno u autu ili uredu? Provjerite zašto ovaj inovativan dodatak za sjedenje ruši sve rekorde prodaje u Hrvatskoj



Obnavlja koljena bez operacije u do 99,7% slučajeva. Vidi metodu

Oglas